

ЗАЩО СТРАДАТ ПРАВЕДНИТЕ ?

Дейвид Уилкерсън

26 Септември 1988

Скъп мой приятел лекар веднъж ми каза как Бог го е записал в „училището по състрадание“. Той проявявал много малко разбиране към хората, които се оплаквали от болка. Лекарите виждат и чуват толкова много болка, че често придобиват имунитет към нея. Той не можел да разбере защо пациенти с камъни в бъбреците вият от болка. Мислел си: „Не може да е толкова зле – сигурно леко преиграват, вероятно, за да получат лекарства. Как може някой да страда така жестоко?“ Един ден самият той се събудил с камъни в бъбреците! Болката била точно такава, каквато я описвали – имал нужда от лекарство, за да може да я понесе. Било ужасно! Днес, моят приятел лекар изпитва истинско състрадание към болката на пациентите си.

Четох някои от писмата, които жена ми Гуен получава от жени, чиито гърди са отрязани или пък трябва да отидат на преглед заради бучка в гърдата. Те знаят, че Гуен преживя пет операции от рак – отрязана е гърдата преди повече от седем години. Те молят за състрадание и надежда. Гуен пази тези писма като злато. За нея, тези наранени жени са като страдащи ученички, защото тя е била в Божието училище по състрадание. Преминала е през страданието и болката, и вече може да дава утеха, надежда и сила. Гуен познава агонията на това да се събуждаш с превръзки и да се чувстваш обезобразен.

Има училище по съчувствие на Святия Дух, което се състои от изпитани светии, които много са страдали. Те са били блъскани насам-натам, изкушавани, изпитвани, с тях са се отнасяли зле. Библията говори за „общението в Неговите страдания“ (Филипяни 3:10). Това е общение на споделяне на страданията – дълбоки, странни, неизмерими изпитания. Това училище беше основано от Исус и Той изготви учебния план. Доказа, че е възможно да преминеш през всичко, да го понесеш и да завършиш като победител. Ние няма да завършим докато също не се прославим!

Исус преживя душевни и физически страдания – беше отхвърлен, не Му вярваха, злоупотребиха с Него, присмиваха Му се, подиграваха Му се. Той знаеше какво е да си самотен, гладен, беден, необичан, опозорен, да бъдеш за посмешница, оклеветен. Беше наричан лъжец, мошеник, лъжепророк. Беше унижен, собственото Му семейство не Го разбра, най-верните Му приятели загубиха вяра в Него, собствените Му ученици Го изоставиха, един от тях дори каза, че не Го познава. Най-накрая, Го наплюха, подиграха Му се и Го убиха! „Бог беше предизвестил чрез устата на всичките Свои пророци – че Неговият Христос ще пострада.“ (Деяния 3:18). Исус съчувства на всичките ни болки и страдания, понеже Самия Той мина през всичко това. „Защото нямаме такъв първосвещеник, който да не може да ни съчувства в нашите слабости, а имаме Един, който е бил във всичко изкушен по същия начин като нас, но пак е без грях.“ (Евреи 4:15)

Целта ми в това послание е, да ви предупредя да не се притеснявате от проблемите и страданията в живота си, или от онези, които виждате в живота на много святи хора около вас. Може да обичаш Исус повече от всякога досега и да не разбираш защо трябва да минеш през подобни изпитания и болки. Можеш да си абсолютно сигурен, че Господ има Божествена цел зад всяко едно страдание, през което минаваш в момента!

Павел беше много загрижен за това християните да не се притесняват от страданията, които виждаха в неговия живот. Той знаеше, че живота му е представление, зрелище! Евреите вярваха, че ако Бог е доволен от теб, ти винаги ще бъдеш благословен и никога няма да страдаш. Павел не искаше вярващите да бъдат объркани от всичките проблеми, които му се струпваха. Малцина са страдали повече от Павел. Спомнете си какво пророкува за него Анания, веднага след като повярва: „Защото той Ми е избран съд, за да носи Моето Име пред езичници, царе и израилеви синове. Защото Аз ще му покажа колко много трябва да пострада той заради Моето Име.” (Деяния 9:15-16)

Сведения за огромните страдания на Павел се разпространяваха из всички църкви. Много вярващи и юдейски учители все още се придържаха към еврейските традиции, че всяко страдание е знак за Божието недоволство. Така че, Павел изпрати Тимотей в солунската църква и каза: „За да не се разколебае никой от тези скърби. Защото вие сами знаете, че за това сме определени, понеже, когато бяхме при вас, ви казахме предварително, че ще има да страдаме, което и стана, както знаете” (1 Солунци 3:3-4). Той също казва на ефесяните: „Затова аз ви моля да не се обезсърчавате от моите скърби...” (Ефесяни 3:13)

Библията предварително ни предупреждава, че благочестивите в Христос ще страдат

Не трябва да сме изненадани, когато страдаме. Не ме интересува кой учител, пастор или евангелизатор ти е казал, че вярващите светии, стига да имат правилната вяра, не трябва да страдат. Божието Слово говори обратното. Самият Исус каза: „...В света имате скръб...” (Йоан 16:33). Думата, която тук е използвана за „скръб”, на гръцки е тлипсис и означава „мъка, бремене, преследване, грижа.” Исус ни предупреди, че в последните времена върху нас ще се стоварят големи беди: „Тогава ще ви предадат на мъки и ще ви убият; и ще бъдете мразени от всичките народи заради Моето Име” (Матей 24:9). Слушам цялото това сладко проповядване, че Америка се връща към Бог, понеже сме нация, която евангелизира света, а сме и нацията, която подкрепя Израел. Моята Библия казва, че всички нации ще преследват истинските вярващи, всички нации ще подложат на мъка онези, които обичат Исус. Павел каза на църквите: „Както ви и предупредихме, че ще бъдете преследвани...”

Исус ни предупреди предварително за идващата вълна от страдание, преследване и мъка, дори до смърт. Казваш, че това не може да се случи в Америка! Те казваха, че не може да се случи в Америка, но днес гейовете имат конституционни права да практикуват греха си – 500 000 маршируваха по улиците на Ню Йорк! Не можеше да се случи, но Конгреса ще прокара закони срещу обявяването на заразените от СПИН – първото заболяване (епидемия) в историята, което е защитено със закони за поверителността и предпазено от конституцията!

Павел предупреждаваше вярващите, че ще изпитат лични страдания, „като утвърждаваха душите на учениците и ги увещаваха да постоянстват във вярата, и ги учеха, че през много страдания трябва да влезем в Божието царство” (Деяния 14:22). И отново – гръцката дума, която Павел използва тук за „страдания” е същата, която Исус използва по-горе, и означава „мъка, бreme, преследвания, проблеми”. Павел каза: „Но и всички, които искат да живеят благочестиво в Христос Исус, ще бъдат гонени” (2 Тимотей 3:12). Благочестивите ще влязат в Божието царство, не без страдания, не без болести, не без болка. По-скоро ще влязат там след много мъка, много преследвания, много бreme и много проблеми! Павел писа до солунците: „Така че и самите ние се хвалим с вас между Божиите църкви с вашата твърдост и вяра във всичките ви гонения и скърби, които понасяте” (2 Солунци 1:4).

Исус говори за определен тип вярващ, който се спъва и пада, когато дойдат проблемите. „А посятото на каменистите места е онзи, който чува словото и веднага с радост го приема; корен обаче няма в себе си, а е кратковременен; и когато настане скръб или гонение заради словото, начаса отпада” (Матей 13:20-21). Това е правещия компромиси християнин, който изведнъж се пробужда и намира нова радост. Той казва: „Точно това търсех! То променя живота ми. Чудесно е!” Той е като ходеща реклама на новата истина и казва на всеки: „Трябва да дойдеш с мен – в моята църква ти казват истината!” Изглежда щастлив и расте, но има твърдо, каменно сърце, което все още не е съкрушено. След това, Бог позволява страданието, мъката, болката, обидата и отхвърлянето, и той не може да ги разбере! Не му се вписва в обстановката. Той казва: „Опитвам! Моля се, чета Библията си, оставих всичко, което бях. Защо ми се случва това?” Божието Слово работи в него, но той е нетърпелив. Не му харесва. Той вижда много благочестиви хора да страдат и не му изглежда нормално. Така че се препъва в тези неща, отказва се и пада!

Имаше хора в Таймс Скуеър Чърч, които, като чуха, че Гуен е много болна в продължение на почти три седмици, ми казаха: „Брат Дейв, не разбирам – тя е толкова сладка, грижовна, не живее в грех. Защо страда толкова много?”

Сестрата на моята секретарка – Фейт, прекара последните 25 години от живота си, помагайки на деца от гетата. Тя беше благочестива, смирена ученичка на Исус Христос, вършеща всичко, което Той ѝ заповяда. Наскоро почина, изядена от рак на костите. Докато се молах за нея точно преди смъртта ѝ, аз почувствах как Исус я хвана за дясната ръка и я заведе в спокойни, зелени пасбища.

Някои се обиждат, объркани са. Но Давид каза: „Скъпоценна е в очите на ГОСПОДА смъртта на Неговите светии” (Псалм 116:5). „Скъпоценна” на иврит означава „ценна, необходима”, т.е. -Той се нуждаел от тях – смъртта им е необходима за вечната Му цел. Павел заяви смело: „...ще бъде възвеличен Христос в тялото ми – било чрез живот или чрез смърт... смъртта е придобивка” (Филипяни 1:20-21). Той дори казва: „И че в нищо не се плашите от противниците; което за тях е доказателство за тяхната гибел, а за вас – за спасение...” (Филипяни 1:28). Това, което има предвид е, че страданието или дори смъртта на благочестивата душа е знак за света на загуба, разруха и бедствие, а за онези, които познават Бог, всичко е освобождение – живот или смърт.

Апостолът не проповядва никакво безболезнено евангелие, каквото се проповядва днес

На християните им е казано, че не е Божията воля да страдаш, но какво проповядваха апостолите? Петър каза: „Затова и тези, които страдат по Божията воля, нека предават душите си на верния Създател, като вършат добро.“ (1 Петрово 4:19). „Понеже и Христос пострада за вас, като ви остави пример, за да следвате по Неговите стъпки“ (1 Петрово 2:21). Петър казва: „Достатъчно е да знаеш, че Бог е верен, че няма да те остави да страдаш повече отколкото може да понесеш, че ще ти даде начин да избягаш, че ще бъдеш в състояние да го понесеш.“ Предай опазването на тялото и душата си на Него!

„А Бог на всяка благодат, който ви е призовал за Своята вечна слава в Христос (Исус), да ви усъвършенства, утвърди, укрепи и направи непоколебими, след като пострадате малко.“ (1 Петрово 5:10). „Възлюбени, не се чудете на огненото изпитание, което идва върху вас, за да ви изпита, като че ви се случва нещо чудно, а се радвайте, доколкото сте участници в страданията на Христос, за да се радвате и ликувате и когато се яви Неговата слава“ (1 Петрово 4:12-13). Павел каза: „...А освен това всичко считам като загуба, изгубих всичко и считам всичко за измет, за да придобия Христос“ (Филипяни 3:8)

Страдат ли християните? Не беше ли Павел благочестив човек? Чуйте го: „... Бил съм в много повече усилия, прекомерно в бичувания, още повече в тъмници и много пъти и на смърт. Пет пъти юдеите са ми удряли по четиридесет удара без един, три пъти са ме били с тояги, веднъж са ме пребивали с камъни, три пъти съм претърпявал корабкрушение, една нощ и един ден съм бил сред морските стихии.... в опасност от реки, в опасност от разбойници, в опасност от съотечественици, в опасност от езичници, в опасност в града, в опасност в пустинята, в опасност в морето, в опасност между лъжебрата; в труд и мъка, много пъти в неспане, в глад и жажда, много пъти в пост, в студ и голота... и освен всичко, това, което тежи върху мен всеки ден – грижата за всичките църкви“ (2 Коринтяни 11:23-28). През цялата тази болка и страдание, Павел можа победоносно да заяви: „Понеже смятам, че страданията на настоящото време не са достойни да се сравнят със славата, която ще се открие в нас.“ (Римляни 8:18)

Целта на страданието е да създаде утешители в Христовото тяло

Чрез училището по съчувствие, Бог обучава състрадатели, които са били изпробвани в огън и са доказали, че Той е верен. Бог вижда голямата мъка, която се задава пред църквата: невероятни страдания, абсолютно неописуеми, голямо и жестоко преследване. И Той няма да остане без изпитани и истински свидетели в това последно време.

Някои от вас може да не знаете или да не разбирате защо сте преминали през толкова дълбоки изпитания. На моменти е било толкова трудно, че почти се отказвахте. Но Утешителят дойде и ви укрепи! Преминали сте през училището по състрадание на Святия Дух, понеже Бог има за вас служение на утеха. Поучавали са ви и все още учите велики уроци. Това е така, за да може да дадете надежда и утеха на другите, които в момента преминават през огъня.

Ние знаем, че Святия Дух е нашия Утешител. Но защо Той идва при нас в дълбоката ни скръб? Защо усилва, помага и повдига духа ни? „...За да можем и ние да утешаваме тези, които се намират в каквато и да било скръб, с утехата, с която и ние сме утешавани от Бога. Защото, както изобилстват в нас страданията на Христос, така и нашата утеха изобилства чрез Христос” (2 Коринтяни 1:4-5). Павел казва много ясно, че на някои им е позволено да понесат много мъка, не за да се научат те, но за да помогнат и научат другите. „И ако ни притесняват, това е за вашата утеха и спасение... която действа, като устоявате на същите страдания, които понасяме и ние... като знаем, че както сте участници в страданията, така сте и в утехата.” (2 Коринтяни 1:6-7). Има ли такъв между нас, който може да погледне онова, през което преминава и да каже: „Това ще утеша, благослови и спаси други, които ще преминат през същото нещо”? Трудно е да го повярваме и приемем, но Божието Слово казва: „скръбта произвежда твърдост” (Римляни 5:3).

Днес църквата трябва да има хора, които не са наранени и унищожени от страданията си, хора, които не са унили, обезсърчени и пълни с въпроси; а такива, които се държат за любовта Му, доказвайки, че Той е верен във всичко; търпеливи, устояващи, силни във вярата. Трябва да има пример за слабите, източник на истинска утеха и успокоение. Толкова е лесно на онези, които не са страдали, да подхвърлят безсмислени, празни съвети. Но, ако не са умрели за егото си, човешката мъдрост и недоказаните доктрини, те не могат да дадат живот. Няма истинска утеха или надежда, която да предложат.

Трябва да решиш дали ще позволиш на страданията да те обучат или да те унищожат

„Защото Господ наказва този, когото люби, и бие всеки син, когото приема.“ Ако търпите наказание, Бог постъпва с вас като със синове, защото кой е този син, когото баща му не наказва? Но ако сте без наказание, в което всички участват, тогава сте незаконородени деца, а не синове. Освен това, имали сме бащи по плът, които са ни наказвали, и ние сме ги почитали; не трябва ли много повече да се покоряваме на Отца на духовете и да живеем? Защото те са ни наказвали за кратко време, както са смятали за добре; а Той – за наша полза, за да бъдем участници в Неговата святост. Нито едно наказание не изглежда да е за радост, а за скръб; но после донася мирния плод на правдата на тези, които са били обучавани чрез него. Затова „укрепете немощните ръце и отслабналите колена“ и направете за краката си прави пътища, за да не се отклони куцото, а да се изцели. Търсете мир с всички и онова освещение, без което никой няма да види Господа, като внимавате да не би някой да не достигне до Божията благодат; да не би да поникне някой горчив корен, който да ви смущава, така че мнозина да се осквернят от него” (Евреи 12:6-15)

Всичко зависи от теб – дали ще позволиш на страданието ти да бъде училище по съчувствие, за да помогнеш на другите, или ще се превърне в лагер на смъртта, който ще унищожат и оскверни много други, които гледат към теб. Някои от вас, които четете това, в момента страдате, защото сте смирявани от Господ. Той ви пляска с голяма любов, опитвайки се да смекчи сърцето ви, за да роди Своята святост у вас, да разчупи инатливата ви воля. Но дори страданието ви да е в резултат на наказание, Бог казва, че това е за ваше добро и по-късно ще даде утешителния плод на праведността, стига да желаете да бъдете обучени чрез него.

Ако поникне горчив корен, той ще унищожи и оскверни, но има начин този процес да бъде спряен – окуражи се в Господ. „Затова „укрепете немощните ръце и отслабналите колена“ и направете за краката си прави пътища, за да не се отклони куцото, а да се изцели” (Евреи 12:12-13). Това е призив да се изправиш, да се отърсиш от апатията, да започнеш отново да служиш и да вярваш на Бог, да продължиш и да бъдеш изцерен – в противен случай ще те завладее тотално отстъпничество. Премахни всяка мисъл да се откажеш. Покори всяка мисъл да не се предадеш в абсолютно покорство на Господ.

Ние не се учим от самата мъка или страдание. Много добри хора не са научили нищо от проблемите си. Някои от тях са загубили територии в Бог. По-скоро се учим, когато разбираме и приемаме, че страданието идва от Неговата ръка. Естественият ум се дразни и депресира от всеки вид страдание и мъка. Така че, докато не разберем, че Бог позволява тези неща и има цел с всичко, което ни се случва, това ще пречи на духовния ни растеж. Давид каза: „В деня на нещастieto си потърсих Господа...” (Псалм 77:2). Това е целта – да ни откъсне от любовта към този свят и да ни заведе при Исус за помощ. Давид каза също и: „Преди да бъда наскърбен, аз се бях заблудил, но сега пазя Твоето слово” (Псалм 119:67). Бог познава теб и мен! Той позволява страдание, като казва: „Ти си този тип човек, който ще Ме забрави, когато дойдат добри времена! Пренебрегваш Ме, когато всичко ти е наред. Обичам те твърде много, за да те загубя от дявола. Ще те събудя чрез скръб, за да ти напомня колко е кратък живота и да те направя зависим от Мен.”

Нека ви дам някои добри аргументи, които можете да използвате срещу дявола:

1. Христос пострада жестоко в плътта, а беше съвършен!
2. Павел и всички бащи на църквата преживяха голяма скръб, а Бог ги обичаше много.
3. Страданието не е знак за Божието недоволство, а знак за това, че сме синове – когото Бог обича – него наказва!
4. Всяко страдание има за цел да ми помогне и да ме направи по-голям, да ме екипира, за да съчувствам на тези, които имат нужда.
5. Може да е тежко и болезнено, да плача и да ме боли, но след това, ако го приема, то ще роди плод на святост.

Бог е обещал ден на освобождение от цялата ни скръб!

„Много са неволите на праведния, но от всички тях ГОСПОД го избавя.” (Псалм 34:19). Думата на иврит, използвана тук като „неволите” е ра, което означава „зло, бедствие, беда, вреда, скръб, проблем, окаяност”. Това напълно описва всичко, което може да се случи на едно човешко същество! Тези неволи са много и са за праведния! Това е Божието Слово. „Праведните викат и ГОСПОД чува, и от всичките им беди ги избавя.” (Псалм 34:17). Тук „избавя”, означава „отвличам, издърпвам, освобождавам”.

Бог освобождава тогава, когато е извършена волята Му

Как нашият Господ освобождава онези, които Го призовават? Със сигурност никой не се съмнява, че Бог може да сложи край на всичките ни страдания, болка, нещастия, само с една дума. Той би могъл да изпрати цял легион ангели, армия от небето. Вече знаем, че има по един ангел за всеки от нас, вярващите. Но, премъдрият Бог не би ни пратил в пещта, след което да се отдалечи от нас и да ни съжالياва. Той няма да ни остави докато не извърши волята Си. Иначе, всичко би било напразно. Няма да ни пощади заради това, че плачем. Павел казва, че „е бил предаден на смърт”, за да се яви живота. „Защото ние, живите, винаги сме предавани на смърт заради Исус, за да се яви и животът на Исус в нашата смъртна плът” (2 Коринтяни 4:11).

Тук сме объркали значението на освобождението: не винаги сме освободени чрез намаляване на страданията, а по-скоро чрез неговото усилване, така че Бог да може да ускори измъкването ни чрез умирането ни за света. Ние сме освободени, когато умрем за плътта! Викал ли си към Бог за освобождение? Увеличиха ли се проблемите ти след това? Нещата станаха ли по-зле, вместо да се подобрят? Радвай се! На път си да загубиш борбеността си и да умреш за собствената си воля. Това е изхода – чрез смъртта към собствената воля.

Освобождението не идва чрез примирението, а чрез възкресението. Давид каза: „На Теб се уповавах бащите ни, уповавах се и Ти ги избави” (Псалм 22:4). Тук той говори за Израил край Червено море, когато армията на фараона се приближаваше към тях. Как ги освободи Бог? Като ги отърва от проблема? Не и докато първо не влязоха в Червено море! Това беше преобраз на смъртта към света.

Исус стана нашия Освободител, като първо беше предаден на смърт. „Той, който не пощади Своя Собствен Син, а Го даде заради всички нас, как няма да ни подари заедно с Него и всичко?” (Римляни 8:32). Не е добро свидетелство да кажеш: „Бог ми даде специална вяра, изговорих Словото и всичките ми проблеми престанаха! Слава на Бог, аз съм свободен от всяка болка и скръб”. По-добре да може да кажеш: „Без значение какво ми предстои, без значение какво е изпитанието или скръбта – Бог е доказал, че е верен. Той произвежда живот от смъртта. Никоя мъка не може да ме помръдне. Дори да ме убие – аз ще Му вярвам!”

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1988 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Why Do the Righteous Suffer](#) / [Защо страдат праведните](#)